

Donderdag, 6 september 2001

7. Resultaten van de Conferentie over klimaatverandering in Bonn

B5-0539, 0540, 0541, 0543, 0551 en 0552/2001

Resolutie van het Europees Parlement over klimaatverandering: de resultaten van de Conferentie van Bonn

Het Europees Parlement,

- gelet op het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (UNFCCC) van december 1997, de zesde conferentie van de daarbij aangesloten partijen (COP-6) in Den Haag van 13-24 november 2000 en de afgelopen conferentie in Bonn (COP-6, deel 2), die op 16-27 juli 2001 heeft plaatsgevonden,
 - in het licht van de aanstaande Conferentie van Marrakesj (COP 7) die eind oktober en begin november 2001 zal plaatsvinden,
 - gehoord de verklaring van Commissaris Wallström van 4 september 2001,
 - onder verwijzing naar zijn resoluties inzake klimaatverandering, en met name die van 5 juli 2001 over de strategie van de Europese Unie voor de Conferentie van Bonn (COP-6, deel 2)⁽¹⁾,
- A. overwegende dat volledige ratificatie en tenuitvoerlegging van het Protocol van Kyoto van fundamenteel belang zijn om een oplossing te vinden voor het uiterst belangrijke probleem van de klimaatverandering en voor de toekomst van het milieu op aarde,
- B. overwegende dat de Europese Unie en haar lidstaten een verantwoordelijkheid hebben om voort te gaan met de werkzaamheden die uit hoofde van het Protocol van Kyoto vereist zijn en om de andere partijen aan te moedigen hetzelfde te doen,
- C. overwegende dat de delegatie van de Europese Unie een belangrijke rol zal moeten spelen in dit proces, en dat de deelnemers van de kant van het Europees Parlement moeten blijven participeren in de werkzaamheden van de delegatie, en dit met een grotere betrokkenheid dan in het verleden het geval is geweest,
- D. overwegende dat de regering van de VS haar negatief besluit nog niet heeft herzien ondanks de felle internationale veroordeling en de politieke en diplomatieke initiatieven van de EU om een oplossing te vinden voor de geschilpunten, en dat zij evenmin eigen voorstellen heeft gedaan om het mondiaal opwarmingsproces te doen keren, en verheugd over het besluit van de Senaatscommissie voor buitenlandse betrekkingen, die met algemene stemmen een amendement heeft aangenomen waarin de VS wordt verzocht bij COP-7 weer mee te doen,
- E. overwegende dat de industrielanden, waaronder de VS, een grote verantwoordelijkheid dragen voor de emissie van broeikasgassen en dat deze landen daarom het voortouw in het Kyoto-proces moeten nemen; overwegende dat het Parlement de Commissie en de lidstaten in zijn resolutie van 5 april 2001⁽²⁾ heeft aangespoord om deze toonaangevende rol te blijven vervullen,
1. is verheugd over de besluiten om de aanpak van de klimaatverandering te bespoedigen, waarover op 23 juli 2001 in Bonn internationale overeenstemming is bereikt door meer dan 180 landen, waaronder Japan, Australië, Canada en Rusland, maar met de VS als belangrijke uitzondering; is van oordeel dat deze overeenstemming het Kyoto-proces weer vaart zal geven en een essentieel instrument is voor de tenuitvoerlegging van een mondiale strategie tegen de opwarming van de aardatmosfeer; beschouwt de overeenkomst van Bonn bovendien als een belangrijke stap op weg naar een mondiaal, multilateraal besluitvormingsproces op milieugebied;
2. is er resoluut van overtuigd dat de Europese Unie een leidende rol moet blijven spelen als internationale gangmaker bij het bestrijden van de klimaatverandering en verzoekt daarom de Europese Commissie om met spoed een voorstel in te dienen tot ratificatie van het Protocol van Kyoto, nog voordat de Conferentie van Marrakesj plaatsvindt; moedigt alle nationale regeringen aan om zo spoedig mogelijk bij hun eigen parlementen een wetsvoorstel in te dienen tot ratificatie van het Protocol van Kyoto, zodat het minimumaantal voor het van kracht worden van het Protocol van Kyoto nog voor de +10-conferentie van Rio in september 2002 gehaald worden;

⁽¹⁾ Punt 25 van de aangenomen teksten.

⁽²⁾ Punt 17 van de aangenomen teksten.

Donderdag, 6 september 2001

3. dringt er bij de Commissie op aan om tegen het eind van het jaar concrete voorstellen te doen voor een richtlijn inzake flexibele mechanismen (een regeling voor de handel in emissierechten) ter vermindering van de emissie van broeikasgassen en ook voor het Europese programma inzake klimaatverandering, dat sectoriële maatregelen bevat tot vermindering van deze emissies, in het bijzonder met betrekking tot de emissies in de vervoerssector, die de grootste groei vertonen en roept de Commissie op om zich te beraden over een wetgeving die de CO₂-emissies van alle soorten voertuigen beperkt;
4. verzoekt de Commissie alle lidstaten aan te moedigen om zo spoedig mogelijk hun eigen plannen tot vermindering van de emissie van broeikasgassen goed te keuren acht het bevredigend dat de Overeenkomst van Bonn afziet van het gebruik van kernenergie om CO₂-kredietpunten te verkrijgen en een snelle start en gestroomlijnde procedures biedt voor kleine projecten voor hernieuwbare energie;
5. is er vast van overtuigd dat de Conferentie van Bonn niet alleen een positief signaal geeft in de strijd tegen de klimaatverandering, maar ook een zeer positieve boodschap betekent voor alle burgers die zich zorgen maken over de wereldwijde globalisatie;
6. is van mening dat uit de verklaring van Amerikaanse ondernemingen in Bonn blijkt dat zij zich zorgen maken over de nadelen op lange termijn voor de Verenigde Staten, wanneer dit land niet deelneemt aan het Protocol van Kyoto, in het bijzonder voor wat betreft schone technologieën en efficiënt energiegebruik; merkt met belangstelling op dat de reactie van diverse Amerikaanse wetenschappers en economen in de pers en van Amerikaanse NGO's en burgers kunnen doen hopen dat de Amerikaanse regering haar standpunt wijzigt; stelt voor om de negende bijeenkomst in 2003 in de Verenigde Staten te houden, met als voornaamste agendapunt de internationale handel in koolstof, die in 2008 moet beginnen;
7. steunt het besluit over de oprichting van een speciaal fonds voor de financiering van maatregelen om de ontwikkelingslanden te helpen zich aan de klimaatverandering aan te passen en ze nieuwe, milieuvriendelijke technologie ter beschikking te stellen, en beschouwt dit als een adequate eerste stap naar de noodzakelijke solidariteit tussen industrielanden en ontwikkelingslanden;
8. is ingenomen met de totstandbrenging van een duidelijk mechanisme waarmee wordt gecontroleerd en bevorderd dat de partijen zich aan hun emissiedoelstellingen houden; betreurt evenwel dat de overeenkomst tekortschiet waar het sancties betreft, maar is van oordeel dat de „handhavingsafdeling”, die tot taak heeft eventuele overschrijdingen vast te stellen, de grondslag moet vormen voor een toekomstig doeltreffend en krachtiger juridisch instrument, gepaard met adequate sancties;
9. betreurt dat de overeenkomst van Bonn onevenwichtig is wat betreft het belang dat wordt toegekend aan de respectieve instrumenten voor een strategie tegen klimaatverandering; verwijst naar zijn resolutie van 26 oktober 2000 over een Europees Programma inzake Klimaatverandering⁽¹⁾, waarin het onder meer het volgende stelde:
 - koolstofsinks zijn wetenschappelijk gezien twijfelachtig en mogen alleen onder toezicht en in beperkte mate worden ingezet;
 - er moet een dienovereenkomstige beperking van de inzet van flexibele mechanismen als handel in emissierechten komen;
10. verzoekt de Commissie en de lidstaten nadere initiatieven te ontplooiën om een EU-strategie te ontwikkelen die gebaseerd is op deze beginselen en meer in het bijzonder op de aanbevelingen die het Parlement in bovengenoemde resolutie heeft verwoord; verzoekt de Commissie in het bijzonder haar mededeling naar aanleiding van het Europees Programma inzake Klimaatverandering zo spoedig mogelijk in te dienen en daarbij concrete voorstellen voor maatregelen op alle relevante gebieden te doen;
11. dringt er bij de lidstaten op aan om het recent voorbeeld van Noorwegen te volgen en geen gebruik te maken van de mogelijkheid van binnenlandse compensaties om hun streefcijfers van Kyoto te bereiken, zoals voorzien in de slotovereenkomst van Bonn;

⁽¹⁾ PB C 197 van 12.7.2001, blz. 397.

Donderdag, 6 september 2001

12. meent dat het binnenlaten van „warme lucht” in de Europese Unie afhankelijk gemaakt moet worden van de gebruikmaking van groene fondsen in Rusland en de Oekraïne: alle middelen die voortkomen uit de verkoop van „warme lucht” moeten gebruikt worden voor projecten die het milieu ten goede komen;
 13. herhaalt dat het proces van Kyoto niet meer is dan een basis voor verdere inspanningen om de klimaatverandering aan te pakken; roept daarom de verdragsluitende partijen en met name de geïndustrialiseerde landen op om nieuwe ambitieuze doelstellingen voor emissievermindering vast te leggen;
 14. onderstreept dat de samenwerking met het Europees Parlement, de Commissie en de Raad constructief is geweest en spreekt de hoop uit dat de Conferentie van Marrakesj deze samenwerking nog verder zal verbeteren, evenals de rol die het Europees Parlement in dit proces speelt;
 15. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad, de regeringen en parlementen van de lidstaten en het secretariaat van de Kaderconventie van de VN inzake klimaatverandering.
-